

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

×

Nro 12 • Perjantaina 1. heinäkuuta 2011

62. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 23 %)

Karjalaisuus on iloa! Sen näyttivät nuoret tanhuajat marssin aikana. Marssirivistöstä poiketen he kirmasivat välillä iloisesti piirileikkiin.

Näin monta kuntaa jäi rajan taakse.

Ruokajonossa kohtaavat eri ikäiset

Karjalan Liiton kunniapuheenjohtaja Markku Laukkanen keskustelee Info-pisteessä työskennelleen Kurkijoki-Säätiön puheenjohtaja Lauri Laukkasen kanssa. Laukka-set eivät tietävästi ole sukua toisilleen. Kuva. Auli Kumpunen.

Karjalaiset kohtasivat Turussa

Karjalan Liiton suurta-pahtuma Karjalaiset kesäjuhlat pääsi sateisesta säästä huolimatta yleisötavoitteeseensa Turussa 17 – 19.6. Monipuolisiin kesäjuhlatapahtumiin osallistui yli 15 000 karjalasta ja karjalaisuudesta kiinnostunutta.

Kesäjuhlien avajaistilaisuudessa esiintynyt kansanedustaja Ilkka Kanerva korosti puheessaan sitä, että Suomen pitää pyrkiä Venäjän kanssa vastavuoroisuuteen maakaupoissa. Tällä hetkellä venäläiset voivat ostaa maata Suomessa, mutta suomalaisille se ei ole mahdollista Venäjällä, vaikka kiinnostusta esim. kesäasuntojen hankintaan luovutetun Karjalan alueella on.

Sunnuntain päiväjuhlassa ulkomaankauppaministeri Päävo Väyrynen kertasi Karjalan ja erityisesti presidentti Urho

Kekkonen roolia sodanjälkeisen ajan historiassamme. Väyrynen totesi olevan tärkeää pitää tulevaisuudessakin yllä valmiutta ottaa Karjalan asia esiin, jos vastapuoli osoittaa siihen halukkuutta.

Kesäjuhlaohjelma teemalla ”Kulttuurien kohtaamisia” käsitti suuren joukon perinteisiä ja toisaalta rajoja rikkovia ohjelmakokonaisuuksia. Suurta suosiota saivat Turun Linnateatterin Karjalaiset Klubi-illat,

joiden pääesiintyjä oli Liljan Loisto-yhtye, joka esitti tuttua karjalaiskappaleita reggae-sovituksina.

Vuoden 2012 Karjalaiset kesäjuhlat pidetään Lahdessa 15.-17.6.2012.

Avajaiset pidettiin Kupittaa monitoimihallissa. Keniän ympärille levittäytyi Karjalainen Tori, josta löytyi monenlaista myytävää.

Tässä lehdessä

Piirakat ja Karjala

on tuttu sanapari. Karjalaisilla Kesäjuhlilla piirakan teosta kisailtiin. Sami, Sauli ja Ilkka Saarniolle kisoihin osallistuminen on jokavuotinen perinne. Kotielämässä kaikki osallistuvat leipomiseen, toteaa helsinkiläinen Sami.

Lue lisää sivulta6

Lyyli 100 v.

kurkijokelaisen naisen elämää

Museon kesänäyttely esittelee 100-vuotiaan Lyyli Tirrin elämäntahtia. Näyttelyn kautta elävöityy kurkijokelainen elämä ennen sotia, evakko-aikaa ja sijoittautuminen uuteen asuinpaikkaan ja elämäntyyliin.

Näyttelystä lisää sivulla8

Karjalalauluja Vampulassa

Ensi viikonloppuna voi mennä kuuntelemaan ja laulamaan tuttuja ja vähän tuntemattomampia karjalaisia lauluja. Esiintyjänä ja laulattajana toimii. Tarja Leijon.

Tarkemmat tiedot sivulla11

Kurkijoen 65. Pitäjä-juhlat

13.-14.8.2011

Alustava ohjelma sivulla6

Toimitus on avoinna tiistaisin ja torstaisin klo 9-14.

Seuraavat lehdet ilmestyvät 15.7., 29.7. ja 12.8.

PUHELINNUMEROMME OVAT MUUTTUNEET:

Lankapuhelin on jäänyt pois käytöstä. Palvelemme numerossa **050-5213336**.

SÄHKÖPOSTIOSOITTEEMME MUUTTUVAT 1.7.:

uusi osoite: **toimitus@kurkijoki.fi**

Seuraavassa lehdessä myös muita uusia sähköpostiositteita.

1.7.2011

Kohtaamisia karjalaisella torilla

”No nythä mie saannii haastaa”, sanoi postikortteja ostanut karjalaisrouva minulle iloissaan Karjalaisilla kesäjuhilla. Ilo tuli siitä, että sai puhua ja kuulla omaa murretta. Yhtenä päivänä vuodessa ei tarvinnut peittää omaa kieltä ja kulttuuria.

”Mää olen ni täyn karjalaisuutt”, et korvist ulos tul”, sanoi turkulaisrouva, ”yhten päivän vuore tarpeiks.”

Niinpä. Toiselle oli vapauttavaa olla omien parissa, toiselle taas oudon kulttuurin kohtaaminen ja outo puheenparsi olivat väsyttäviä. Molempien kokemukset ovat yhtä tosia, ja yhtä hyvin kokemukset olisivat voineet olla toisin päin.

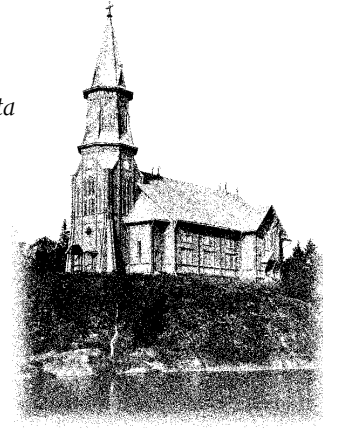
Vaikka puhutaan ”kulttuurien kohtaamisesta”, toisiaan kohtaavat aina ihmiset. Se on haastavaa, jopa rankkaa, mutta onnistuessaan antoisaa.

Jokaisen on hyvä olla vuorollaan niin kohtaajan kuin kohdattavan asemassa. Silloin ymmärtää sekä omasta kulttuurista kertomisen että vieraaseen kulttuuriin tutustumisen vaikeuden.

Karjalaisilla on satojen vuosien kokemus siitä, millaista on elää erilaisten kulttuurien parissa ja rajalla. Ehkä karjalainen puheliaisuus, avoimuus ja vieraanvaraisuus ovat syntyneet siitä. On huomattu, että elämä luistaa ja juttuun tulee parhaiten kohtaamalla ihmiset ihmisinä, ei vieraan kulttuurin edustajina.

*Niina Lehmusjärvi
projektipäällikkö
Perinne eläväksi -hanke*

Hartaus sunnuntaille
3.7.2011
3. sunnuntai helluntaista

Myönteistä huomiota

Menestys tuo mukanaan myönteistä huomiota. Elämässään pitkälle pääsystä ja erilaisissa tehtävissä ansioitunutta muistetaan monin tavoin. Hän saa kutsuja erilaisiin tilaisuuksiin, joissa hänen läsnäolonsa toivotaan. Hänen sanomisiansa ja tekemisiään seurataan kiinnostuksella. Sankareiksi kohonneita saatetaan jopa hieman jumaloida.

Toisin on niiden laita, joiden ulkoinen olemus tai elämäntapa eivät herätä huomiota. Heidät on helppo sivuuttaa. Oma lukunsa ovat ne, joiden ulkoinen olemus, sanat tai elämäntapa herättävät kielteistä huomiota. He eivät saa kutsuja, koska heidän läsnäolonsa ei toivota. Leimautumista epäsuositun hahmon ystäväksi kartetaan. Taipumus ulkoisen olemuksen tai elämäntavan paheksumiseen asuu meissä syvässä, vaikka halusimme olla suvaitsevaisia ja ymmärtäviäisiä.

Kristillisen uskomme arvokkaimpia aarteita on tietoisuus siitä, että Jumala jakaa kutsuja kaikille, myös niille, joita paheksutaan ja jotka muualla unohdetaan. Jumalan valtakunnassa kaikille on tarjolla myönteistä huomiota. Se, mikä ei kelpaa ihmisille, kelpaa Jumalalle. Hänellä on varaa päästää unohdetut ja paheksutut lähelleen. Heidän läsnäolonsa suorastaan kaivataan.

Kun Jeesus jakoi myönteistä huomiota unohdetuille ja paheksutuille, häntä itseään moitittiin. Jumalan pyhyyden ei katsottu voivan olla kosketuksissa raadollisen, vajavaisen ja syntisen kanssa. Mutta kerta toisensa jälkeen Herramme kohtasi unohdetut ja paheksutut rakkaudella ja lempeydellä. Epäsuositujen hahmojen läheisyys ei Jeesusta kiusannut. Hän kutsui myös heitä Jumalan hyvyyden ja armon piiriin.

Jumalan myönteinen huomio kohdistuu meihin jokaiseen. Meitä kutsutaan jatkuvasti elämään hänen yhteydessään. Tärkeää ei ole ainoastaan se, että tuo hyvä kutsu koskee meitä jokaista. Tärkeää on myös, miten otamme kutsun vastaan.

Tapio Luoma

Tapio Luoma on Seinäjoen seurakunnan kirkkoherra.

Kuolleita

Rakas puolisoni,
äitimme ja mummmimme

**Maiju Elvi
MIELONEN**

o.s. Malvari
* 14.8.1932 Äänekoski
† 14.6.2011 Turku

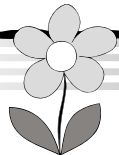
Rakkaudella muistaen,
kaivaten ja kiittäen

**Mauno
Anna-Maija, Markku, Milka,
Rasmus ja Juho-Valtteri
Riitta-Liisa
Marja-Leena, Jan, Marcus ja Christian**

*Kun pitkän elämän elää saa,
voi rauhassa mukahtaa.
Kun kaikki on valmista, tehty työ,
on edessä rauhaista yö.*

Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

Nimi- päivät

**Heinäkuu
viikko 26**

1 pe Aaro, Aaron
2 la Maria, Maija, Mari,
Meeri, Marika, Maiju,
Riia, Maaria, Maikki,
Kukka-Maaria
3 la Arvo

viikko 27

4 ma Ulla, Ulpu
5 ti Unto, Untamo
6 ke Eino Leinon päivä,
runon ja suven
päivä
7 to Klaus, Launo
8 pe Turo, Turkka
9 la Jasmin, Iita, Jade
10 su Saima, Saimi

viikko 28

11 ma Elli, Noora, Nelli,
Eleonoora
12 ti Hermann, Herkko,
Herman
13 ke Joel, Ilari, Lari
14 to Aliisa, Alisa

Helteen helmassa Hiitolassa

Helle helotti Hiitolassa
mentiin käymään
Ulaskassa.
Kalliolla kahvi maistui
makkarat nuotiossa paistui.

Karjalainen laulu raikui
lähirannoissakin kaikui.
lämmän tuuli leuhahteli,
jossain käki kukahteli.

Vesi niin kuin lämmin
maito
tallella viel uimataito.
Lapsuus muistuu mieleen
siellä
kulkiessa kotitiellä.

Ei voi tämän kauniimpaa
mistään löytää maisemaa.
Kuin on rannat Laatokan
meille rakkaan Karjalan.

Terttu Ketola

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ
www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Jaakko Taitonen (pj.), Raija Laaksonen,
Marjaliisa Laine, ja Leena Virtanen
Päätoimittaja: Helena Sulavuori
ja toimittajina kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa
Avoinna: Tiistaisin ja torstaisin klo 9–14
puh. 050-521 3336, toimitus@kurkijoki.fi

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmäkseen ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 70 senttiä/mm + alv 23 %
Mustavalk. 50 senttiä/mm + alv 23 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 12 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi..... 39 euroa
6 kk..... 23 euroa
Pohjoismaat 44 euroa
Muualle 52 euroa
Tilinumero: LSOP 523900-4897

Y-tunnus 0204020-9
Sivunvalmistus:
Etusivupaja, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Osanottoon

**Kurkijoki-
adressi**

4 erilaista: kirkko, vanha
maisemakuva, värillinen
maisemakuva, kulleroita

Hinta: 8 € saatavissa toimituksesta

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Muistettavaa

Lauluilta Karjalatalo Toivaisella Su. 3.7.2011 klo 19.
Kahvi- ja mehutarjoilu. Vapaa pääsy. Tervetuloa!

**kurkijoki.fi
on oikea
tietopankki**

**PUHELINNUMEROMME
OVAT MUUTTUNEET:**
Lankapuhelin on jäänyt pois käytöstä.
Palvelemme numerossa
050-5213336.

**SÄHKÖPOSTIOSOITTEEMME
MUUTTUVAT 1.7.:**
uusi osoite: **toimitus@kurkijoki.fi**
Seuraavassa lehdessä myös muita
uusia sähköpostiosoitteita.

Onks tietoo KYSYMYKSET?

- Montako hehtaaria Suomesa on peltoa?
- Kumpi järvistä on suurempi, Kallavesi vai Näsijärvi?
- Milloin syntyy kuunpimennys?
- Mikä on lestadiolaisille vuoden kohokohta?
- Millä nimellä tunnetaan YK:n lastenavun rahasto?
- Mikä on kuningasosteri?
- Mikä on maapallon ympärysmitta?
- Minkä kaupungin edustalla Naissaari sijaitsee?
- Miltä paikkakunnalta on kohtaisin mieskuoro Huutajat?
- Kuinka monta kiloa ruisleipää suomalainen syö vuodessa?

1.7. Älä kadehdi, kun joku rikastuu, kun hän kartuttaa talonsa omaisuutta. Kuollessaan hän ei ota mukaansa mitään, hänen omaisuutensa ei seuraa häntä hautaan. Ps. 49:17-18

2.7. Jeesus sanoi: "Taivasten valtakunta on kuin peltoon kätetty aarre. Kun mies löysi sen, hän peitti sen uudelleen maahan, ja sitten hän iloisaan myi kaiken minkä omisti ja osti sen pellon." Matt. 13:44

3.7. Jeesus sanoo: "Juuri sitä, mikä on kadonnut, Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan." Luuk. 19:10 Virsi 408:1 Joutukaa, sielut, on aikamme kallis, vuotemme virtana vierivät pois. Jeesus ei syntisen sortua sallis, kaikille armosta autuuden sois. Oi valitkaa tie, joka elämään vie! Kohta jo päättynyt päivämme lie.

4.7. Herra avasi minulle tien ja päästi minut vapautteen. Ps. 18:20

5.7. Palatkaa minun luokseni, niin minä palaan teidän luoksenne, sanoo Herra Sebaot. Sak. 1:3

6.7. Mikä maailmassa on hulluutta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään. Mikä maailmassa on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen häpeään sen, mikä on voimakasta. 1 Kor. 1:27

7.7. Kuulkaa tänä päivänä, mitä Herra sanoo: Älkää paaduttako sydäntänne. Ps. 95:7-8

8.7. Herra, sinä olet uskollinen uskolliselle, vilpittöntä kohtaan sinä olet vilpittön. Ps. 18:26

9.7. Jumalan vaikutusta on se, mitä te Kristuksessa Jeesuksessa olette. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi. 1 Kor. 1:30

10.7. Kun poika vielä oli kaukana, isä näki hänet ja heltyi. Hän juoksi poikaa vastaan, sulki hänet syliinsä ja suuteli häntä. Luuk. 15:20 Virsi 269:4 Lammastaan ei paimen parhain etsi sillä huolella, jolla Herra myöhään, varhain hoivaa ihmislapsia. Ilon itkuun heltyisit, jos sen oikein tuntisit, kuinka Herra kärsii meitä synnin teille eksyneitä.

11.7. Käänny puoleeni, Herra, ja ole minulle armollinen, sillä minä olen yksin ja avuton. Ps. 25:16

12.7. Herra on kaikkivaltias Jumala, hänen nimensä on Herra! Käänny siis Jumalasi puoleen, ole uskollinen ja noudata oikeutta ja pane aina toivosi Jumalaan. Hoos. 12:6-7

13.7. Jos jollakulla ei ole ansioita mutta hän uskoo Jumalaan, joka tekee jumalattoman vanhurskaaksi, Jumala lukee hänen uskonsa vanhurskaudeksi. Room. 4:5

14.7. Minä kuulun sinulle. Pelasta minut! Sinun säädötesi mukaan minä tahdon elää. Minä olen kuin eksynyt lammas. Etsi minut! Sinun käskyjäsi minä en unohda. Ps. 119:94,176

60 VUOTTA SITTEN...

Suomalaista musiikkia tunnetaan Länsi-Saksassa

Tauno Äikää palannut konserttimatkalta

Suomalaisista säveltäjistä tunnetaan Saksassa ennenkaikkea Sibelius, Palmgren ja tietenkin Kilpinen, jonka baritonilaulaja Gerhard Hüsch on tehnyt tunnetuksi kotimaassaan. Myös Kuulan ja Merikannon musiikki on siellä jonkin verran tunnettua, kertoi lehdellemme taiteilija Tauno Äikää, joka juhannuksen seuduilla palasi Helsingin NMKY:n kuoron mukana kuoron urku- ja pianosolistina Länsi-Saksaan tekemältään konserttimatkalta.

Ensimäinen konserttimme oli Kielissä ja jo seuraavana päivänä oli toinen konsertti Hampurissa Mozart-salissa. Hannoverissa esiinnyimme Markus-kirkossa, jossa oli aivan erinomaisen hyvät urut ja seuraava konserttimme oli

Einbeckin tuomiokirkossa.

- Suuri yllätys odotti meitä Esslingenissä. Siellä saimme nimittäin käydä suomalaisessa saunassa. Saunan omistaja oli aikoinaan taistellut Pohjois-Suomen rintamalla ja tutustunut silloin suomalaisen saunaan. Hän kertoi, että hänen saunassaa, joka nyt ei ollut aivan suomalaisen saunan kaltainen, käy hyvin paljon kylpyvieraita. Ja tietenkin oli seuraavana päivänä Esslingenin lehdissä uutinen, kuinka suomalaiset olivat ihastuneet Esslingenin saunaan.

- Matka oli ihastuttava. Saimme paljon uusia ystäviä ja saksalaiset isäntämme olivat hyvin vieraanvaraisia.

Kurkijokelainen N:o 27 – 1951, heinäkuun 14. p:nä

Perhe uutisia

Ylioppilaita juhlimassa

Viisi vuotta sitten sain tehdä kahden tyttärentyttäreni ja monen kurkijokelaisen ystävän kanssa kesäisen matkan Kurkijoelle, entiseen kotipitäjääni. Jokainen sinne tekemäni kotiseutumatka on ollut kiinnostava, jännittäväkin, omalla tavallaan mielenkiintoinen. Paljon riippuu sääolosuhteista, kuloisestakin matkaseurasta ja mielialoista, millaiset muistot matkasta jäävät. Tällaiset seikat tekevät kaikista matkoista omalla tavallaan erilaisen. Saamme maistaa elämisen rikkautta suuren kauhallisen.

Eriikan ja Nonnan kanssa tekemäni matka jäi mieleen senkin vuoksi, että seurueemme miesväki hemmotteli tyttäriä kulleroilla. Tapahtuman kunniaksi otettiin tytöistä ja heidän seuralaisistaan valokuva majapaikkamme Raholan entisen koulun pihamaalla. Toimittaja oli laatinut kuvalle allekirjoituksen, jossa tyttäriä kutsuttiin kauniisti ilopillereiksi.

Nyt nuo ilopillerit ovat

Eriika

saaneet koulunsa ja lukio-vaiheenkin onnelliseen päätökseen. Valkolakit on asetettu toiveita kihiseville kutreille ja seikkailu maailmassa voi jatkua omalla vastuulla opittua soveltaen. Omaiset ja ystävät tyttäriä kutsuttiin kauniisti ilopillereiksi.

Nonna

rinko valaisee juhlapäivää. Siniiriliput on nostettu salkoon. Koulu ja koti ovat tulvillaan ruusuja ja nuorta onnea ja toiveikkuutta. Kelpaa sellaisessa juhlassa olla mummonakin mukana.

Kiitoksena mukavista yhteisistä matkamuistoista viiden vuoden takaiset matkakumppanimme saavat

tässä valokuvat näistä ilopillereistä. Yksi urakka on molemmilla takana, monta haastetta edessä. Karjalaisista juurista perityllä luonteenlaadulla rohkeasti eteenpäin!

Lyyli Nevanperä

Hertta Maila Marjatta Horttanaisen Ristiäisjuhla

Kuvassa vasemmalta: Essi Horttanainen, Jussi Horttanainen, Eemeli Horttanainen, Antti Eklund, Inari Uusitalo ja Artturi Eklund (sylissä Hertta). pappina toimi Markus Tirranen. ja Jussin takana pilkistää Marjatta Eklund. Kummeiksi tulivat Inari ja Artturi,

TAAS SAATAVISSA

Erkki Rahkola & Carl-Fredrik Geust:
Vaiettu Elisenvaaran pommitus

Evakkohelvetti
20. kesäkuuta 1944
Ajatus Kirjat

Kovat kannet, 17 liitettä, valokuvia,
288 sivua, ovh 38 €

Nouda tai tilaa Kurkijokelaisen toimistosta 25 €

Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. 050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi

Uusi erä! Koot S-XXL
KURKIJOKI t-paidat

15 €

Tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta:
Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. 050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi

Hakulisia Kurkijoella

Kurkijokelaisessa numero 9, toukokuun 13 päivä, oli ”Vanhoja kuvia arkistosta” sivulla kuva nuorista miehistä talvisodan edellä. Joukossa mainittiin olevan Viljo Hakulinen Kurkijoelta.

Asiat tunteva ja aktiivinen lehden lukija ehdotti, että täsmentäisin tietoja Viljo Hakulisesta ja hänen kotipaikastaan, joka on tarkemmin sanottuna Elisenvaara Kurkijoella, erotukseksi toisesta meillä tärkeästä kurkijokelaisesta Hakulisesta, jonka koti oli Lopotissa.

Kun ryhdyin selvittämään asiaa, kävi heti ilmi, että kolmesta kurkijokelaisesta Hakulisesta olisi paljonkin kerrottavaa. Seuraava on kuitenkin vain suppea kertomus heistä, muistin virkistämiseksi vanhoille ja tiedoksi nuoremmille ja uusille lukijoille.

Hiihtäjä Hakulinen

Alussa mainitussa valokuvassa oleva Viljo O Hakulinen ja kultamitalihiihtäjä Veikko Hakulinen ovat veljeksiä. Heidän isänsä oli VR:n palveluksessa Elisenvaarassa vaunumestarina.

Kotitalo oli Mikrilän tien varressa ja moni kotiseutumatkalaisten ryhmä on käynyt paikan päällä tutustumassa sen kivijalkaan.

Viljo syntyi 1922. Hän aloitti oppikoulun Elisenvaaran yhteiskoulussa ja tuli ylioppilaaksi Tampereen II lyseosta vuonna 1945. Hän osallistui jatkosotaan mm. joukkueen johtajana. Opiskeli lakitiedettä ja sai varatuomarin arvon 1959. Vuonna 1982 ilmestyneen Elisenvaaran yhteiskoulun matrikelin mukaan hän oli kirjan ilmestymisaikaan oikeuskanslerin viraston kansliapäällikkö ja lainsäädäntöneuvos.

Viljo O Hakulinen oli Kurki-Säätiön valtuuskunnan jäsen 1967-1981 ja hallituksen jäsen vuodesta 1981 alkaen. Hän oli Kurkijoki-Seuran hallituksen jäsen seuran perustamisesta saakka vuonna 1966 ja sen puheenjohtaja 1968-1971. Hän oli myös sen toimituskunnan puheenjohtaja, joka toimitti teokset Kurkijoki kylästä kylään, Kurkijoki sodasta evakkoon ja Kurkijoki kuvat kertovat,

Nuorempi veli Veikko, joka syntyi 1925, on koko Suomen hyvin tuntema

suurhiihtäjä ja 1950-luvun ehdoton hiihtovaltias. Hän sai kultaa kolmissa peräkkäisissä olympiakisoissa (1952, 1956, 1960) ja kaksissa maailmanmestaruuskisoissa. Vuonna 1960 Squaw Valleysin kisoissa hän sai kolme mitalia ja viestikulta teki hänestä silloin hiihtolajien vanhimman olympiavoittajan. Hän kilpaili SM-tasolla myös mm. ampumahiihdossa, suunnistuksessa ja maastajuoksussa. Siviiliammattiaan hän oli metsäteknikko.

Kasvitieteilijä Hakulinen

Rainar Hakulinen, syntyi 1918 Lopotissa. Hänen isänsä oli meijerin konemestari. Rainar aloitti oppikoulun Elisenvaaran yhteiskoulussa ja kirjoitti ylioppilaaksi 1941 Jyväskylässä.

Hän perehtyi luontoon pitäjämme eri puolilla, mm. monilla veneretkillä Laatokan rannoilla jäkäletutkija tohtori Veli Räsänen kanssa. Hän taisteli sekä talvi- että jatkosodassa ja haavoittui Syvärillä, Salmissa ja Lemetissä. Hän opiskeli kasvitieteitä ja hänen väitöskirjansa vuonna 1954 käsitteli jäkäliä.

Veikko Hakulinen Squaw Valleyssa 1960. Hakulinen ratkaisi viestin olympiavoiton Suomeen. Mestaria onnittelevat Eero Mäntyranta (vas.), Veli Saarinen, Lauri Lehtinen (kisaavustaja) ja Väinö Huhkala. Kuva: Tampereen Seudun Kurkijokelaisten arkisto

Hän toimi luonnonhistorian ja maantiedon opettajana Kyrössä Elisenvaaran yhteiskoulussa ja pisimmän ajan työurastaan näiden aikojen lehtorina ja rehtorina Hämeenlinnan yhteiskoulussa.

Kurkijoki-Seuran aloitteesta ryhdyttiin laatimaan kirjaa, joka tallettaisi jälkipolville kotipitäjämme elämää sellaisena, kuin se oli viimeisenä rauhan vuosikymmenenä. Seuran asetaman toimikunnan valmisteltua asiaa, esitettiin syksyllä 1968 Kurki-Säätiölle, että se ottaisi toimittamisen huolekseen.

Rainar Hakulinen kutsuttiin kirjoittamaan kirja. Näin syntyi Kurkijoki kylästä kylään (1972), ja myöhemmin Kurkijoki sodasta evakkoon (1978) sekä vielä Kurkijoki kuvat kertovat (1986).

Näiden teosten lisäksi Rainar Hakulinen kirjoitti myös historiikin, Elisenvaaran yhteiskoulu 1927-1977.

Kylästä kylään -kirjaa on luettu jo vuosikymmenten ajan ja yhä se on tärkein oppaamme kotiseutumatkoilla sekä maastossa kulkiessa että tehdessämme matkaa vain ajatuksissa.

Lähteenä on käytetty em. teoksien esipuheita, Elisenvaaran yhteiskoulun matrikelia ja Veikko Hakulisen kohdalla internetiä.

ML

Kurkijoella paikallisen Kurkijoen kotiseutumuseon ulkoseinästä löytyy Veikko Hakulisesta kertova laatta. Laatan ovat laittaneet nykyiset Kurkijoen kulttuurin vaalijat, mm. hankkeen alullepanija Rudolf Toivonen. Paljastustilaisuus pidettiin 4.1.2010 edesmenneen Veikko Hakulisen 85-vuotispäivänä. Mukana oli myös Hakulisen sukua Suomesta. Kuva: Eino Vepsä

Kurkijoki-kirjojen toimituskunta Varjuksella Loimaalla. Vas. Aune Raitio, Hellikki Mattlar, Rainar Hakulinen, Juho Toiviainen, toimituskunnan puheenjohtaja Viljo O Hakulinen ja Uuno Varjus. Kuva: Kurkijoki - Seuran kokoelmat

Muistathan sie!

Niina Lehmusjärvi kuuli Karjalaisten Kesäjuhlien aikana monia muistojen palasia Karjalaisella torilla.

”Ei minnuu kannata haastattaa, mie en muista mittää”, sanoi moni kurkijokelainen minulle Karjalaisilla kesäjuhlilla. Muisti on kuitenkin kuin kevätpuro; kun talven ja ajan kuona ensin lähtee tieltä, se virtaa ketterästi.

Sillä harvalla on muisti kokonaan mennyt. Usein on niin, että lapsuus ja nuoruus ovat kirkkaampina mielessä kuin viime viikon uutisotokset tai tämän päivän ostoslista. Voi hyvinkin olla, että ensimmäinen Viipurin matka tai nappien osto äidille tuntuvat olevan ajassa lähempänä kuin viime kesän helteet. Kaikki tällaiset pieniltäkin tuntuvat muistot ovat arvokkaita.

Muistitietohaastattelut ovat hyvä tapa saada muistot virtaamaan. Haastattelijalle lapsuuden maisemista, leikeistä, kotipihasta ja koulutiestä. Yhtä mieleen

noussutta juttua seuraa toinen ja sitten kolmas. Muistoja riittäisi vielä sittenkin, kun haastattelijalla on lähtenyt nauha ja muistilehtiä täynnä.

Miksi muisteleminen ja haastatteluun mukaan lähteminen ovat tärkeitä? Siksi, että vaikka Karjalasta on kerätty paljon aineistoa ja haastatteluja, suuri osa siitä on virallista tietoa ja merkikienkilöiden muistelmia. Niiden lisäksi olisi hyvä tallettaa myös karjalaisen arjen iloja ja suruja sellaisina kuin tavalliset ihmiset ja varsinkin lapset ovat ne kokeneet.

Muistot voivat olla raskaita, mutta kuten sananlasku sanoo: ”Jaettu ilo on kaksinkertainen ilo, jaettu suru vain puolikas.” Muistojen jakaminen jälkipolvien kanssa yhdistää sukupolvia ja lisää ymmärrystä.

Kun seuraavan kerran kysyn teiltä, muistuuko mieleen ja saanko haastatella, niin vastatkaa rohkeasti: ”Muistanhan mie!”

Niina Lehmusjärvi
projektipäällikkö
Perinne eläväksi -hanke

JATKO SOTA

Jatkosota 70 vuotta sitten

Heinäkuussa jatkosota todella alkoi. Kuukauden aikana suomalaiset valtasivat Jänisjärven ja Laatokan välisen kannaksen. Vihollisen huoltokuljetukset vaikeutui-
vat ja paikoin katkesivat.
Hyökkäys jatkui Laa-

tokan rantoja pitkin kohti Sortavalaa ja toiselta puolelta kaakkoa.

Suomen poliittisissa piireissä ja hallituksessa aiheutti erimielisyyksiä ylipäällikkö Mannerheimin 10.7. antama ns miekantupipäiväkäskey, joka pohjautuu Mannerheimin v. 1918 karjalaisille lausumaansa lupaukseen.

”... Vapaussodan taistelijat, talvisodan maineikkaat miehet, urhoolliset sotilaini! Uusi päivä on koittanut. Karjala nousee, riveissämme marssivat sen omat pataljoonat. Karjalan vapaus ja suuri Suomi välkkyy edessämme maailmanhistoriallisten ta-

pahtumien valtavassa vyöryssä. Suokoon kansojen kohtaloja ohjaava kaitselmus Suomen armeijan täyttää karjalan heimolle antamani lupauksen. Sotilaat! Se kamara, jolle astutte, on heimomme veren ja kärsimysten kyllästämää, pyhää maata. Teidän voittonne tulevat vapauttamaan Karjalan, teidän tekonne luovat Suomelle suuren, onnellisen tulevaisuuden.”

Edelleenkin historioitsijat ja muut spekulioijat kiistelevät päiväkäskyn syn-
tyhistoriasta, oliko se ”Saksasta saneltu”, määritteli-
kö se sodan tavoitteet, oliko se vain Mannerheimin oma

mielipide vai heijastiko se Suomen politiikan ja poliitikkojen ajatuksia?

Helena Sulavuori

Lähteet:

Jatkosodan historia 1-6, (1988)

Jari Leskinen, Antti Juutilainen: jatkosodan pikkujättiläinen (2005)

www.veteraaniperinto.fi

www.wikipedia.fi

1941 heinäkuu

1. III Armeijakunta aloittaa hyökkäyksen Suomussalmelta ja Kuusamosta
9. Ilmastaistelu Lahdenpohjan yllä
10. VII Armeijakunta aloittaa hyökkäyksen Laatokan luoteispuolelta
10. Mannerheim antaa miekantupipäiväkäskyn
12. Iso-Britannian ja Neuvostoliiton yhteistyösopimus allekirjoitetaan Moskovassa
19. Harlu vallattiin
21. Salmi vallattiin
21. Laskela vallattiin

Elisenvaarskajasta Elisenvaaraan

Kouluumme saapui touku-
kuun alkupuolella venäläisiä vaihtovieraita Kurkijoelta, Elisenvaaran koulusta. Meidän oma koulumme on lähtöisin juuri Kurkijoelta. Elisenvaaran koulu joutui siirtymään tänne Kyröön sodan jaloista. Vastaavasti sodan jälkeen vanhassa koulurakennuksessa Kurkijoella aloitti toimintansa venäläinen koulu, Elisenvaarskaja shkola.

Kouluumme saapui yhteensä kuusi oppilasta, kaksi tyttöä ja neljä poikaa. He kaikki olivat 12–14-vuotiaita. Julia, Alyona, Maxim, Vadim, Konstantin ja Pavel olivat todella mukavia ja avoimia ihmisiä, joihin oli kiva tutustua. Mukana olivat myös koulun rehtori Olga Alexandrova ja englannin ja musiikin opettaja Irina Shadrina.

Vieraiden kanssa oli helppo puhua, vaikka välillä ymmärtäminen olikin vähän vaikeaa. Onneksi meillä oli

sanakirjat, hieman englannin taitoa sekä venäjän kiel-
len taitava poika, 8a-luokan Artem Smirnov, joka on itsekin syntynyt Venäjällä ja asuu nyt Suomessa.

Olimme aikaisemmin vaihtaneet kuvia ja tietoja itsestämme opettajien välityksellä, mutta emme silti tunteneet toisiamme kovin hyvin. Olimme kaikki varmasti jännittyneitä ja innoissamme, kun vieraat maanantai-iltana saapuivat koululle. He olivat tietysti väsyneitä matkasta, joten majoittajat ottivat oman oppilaansa kyytiin ja niin lähdettiin kotiin päin.

Tiistaina vieraat pitivät päivänavauksen ja saivat olla oppilaiden mukana kolmella ensimmäisellä opitunnilla. Kolme viimeistä tuntia sujuivat ruokaa tehdessä kotitalousluokassa. Ruokaa tehtiin sekä suomen- että venäjänkielillä ohjeilla.

–Keskustelu sujui ihan

hyvin, tosin he osasivat vähemmän englantia kuin me, toteaa Amanda Kaila, venäjän lukija 8a-luokalta.

Keskiviikkona lähdimme heti aamusta busseilla Turkuun. Ensin kävimme tutustumassa Turun tuomiokirkkoon, minkä jälkeen menimme Turun linnaan. Kun Turun linna oli tullut tutuksi, lähdimme käsitö-
läiskortteliin. Kun olimme kävelleet kaupungilla ja rasittaneet jalkojamme, niin pitiähän sitä päästä syömäänkin.

–Oli mukavaa näyttää vieraille Turkuu. Aikaa olisi saanut olla enemmän, sillä vieraat olisivat viihtyneet ostoksilla pidempään. Käytiin Raxissa syömässä, missä jäätelökoneen kanssa oli ongelmia, muistelee Tiia Lipponen hymyillen.

Pavel Shadrin, Maxim Tolstov, Vadim Vasilev ja Emilia Sihvo leipoivat korvapuusteja.

Kun mahat olivat täynnä, vieraamme saivat vapaasti kierrellä Turussa ja ostella tulsiaisia. Vielä päivän loppuksi kävimme Caribiassa uimassa. Vieraamme pitivät kovasti uimisesta ja vesiliukumäet olivat kovassa käytössä.

Torstainakin lähdimme aamulla Turkuun. Nyt bussi vei meidät Ruissaloon. Ensin kävimme kasvitieteellisessä puutarhassa ja otimme paljon kuvia sekä ostelimme kukkia. Myös Ruissalon upea ranta ja pitsihuvilat tulivat tutuiksi. Iltapäivällä pelasimme jännittävän Venäjä–Suomi -jalkapallo-ottelun Saaronniemen leirintäalueella. Frisbeekin oli kovassa käytössä.

Illalla meillä oli nyytti-
kestit Kumilassa Lukontalolla. Ilma oli hieno ja pe-

lailimme ulkopelejä. Opetimme venäläisille mölkyn sekä kroketin säännöt ja tutustuimme toisiimme rennommissa merkeissä. Näimme myös hienoja musiikkiesityksiä, kuten laulua ja kitaransoittoa.

–Silloin kun oltiin yhdessä, kaikki olivat rohkeampia, joten keskustelukin sujui paremmin kuin kahdestaan, kertoo Amanda.

Perjantaina vieraidemme oli aika lähteä takaisin kotiin Kurkijoelle. Kokonaisudessaan viikko oli opettava ja mielenkiintoinen. Vierailun muistavat varmasti pitkään niin vieraat, majoittajat, venäjän lukijat kuin koko koulukin. Saimme kutsun Kurkijoelle vastavierailulle, ja matkaa suunnitellaan ensi kevääksi. On mukavaa ja jännittävää

päästä tutustumaan venäläiseen kulttuuriin ja heidän kouluunsa.

*Jenna Koskinen 8a
Tiia Lipponen 8a
Pinja Kaivola 8c
Elisenvaaran koulu
Kuvat: Tiia Lipponen*

Amanda ja Artem kommentoivat

Amanda Kaila, opitko vierailusta jotain uutta, mitä?

–Opin paljon, kuten uusia sanoja ja venäläistä kulttuuria.

Mikä oli viikossa parasta?

–Ruissalon reissu. Kaikki oli kyllä mukavaa.

Aiotko olla yhteydessä vieraisiin vielä tämänkin jälkeen?

–Ehdottomasti aion pitää yhteyttä, sähköpostin avulla.

Artem Smirnov, millaista oli päästä puhumaan venäjää?

–Oli ihan kiva päästä puhumaan ikäisten kanssa.

Mikä oli viikossa parasta?

–Keskiviikko Turussa. Oli kiva kierrellä kauppia poikien kanssa.

Oletko pitänyt yhteyttä vieraisiin?

–Olen, melkein joka päivän netin ja Skypen kautta.

Miten sujui Venäjä–Suomi -jalkapallo-ottelu?

–Vaihtelin molemmissa joukkueissa, se oli tosi mukavaa. Vieraatkin tykkäsivät ottelusta.

*Kamera päälle ja muistot talteen. Julia Klepach, Maxim Tolstov, Konstantin Vasilev ja Alyona Sycheva ottivat Turustakin tolkkua. Elisenvaarskajalaisten yhteisessä kouluvuorossa riitti me-
noa ja meininkiä.*

Piirakat rypytyivät kisoissa

- Kokonaisuus, perustyökentely, ulkonäkö ja tietysti maku, kiteyttää piirakkakilpailun tuomari Tuomo Reini Lahdesta Fazerin Leipomosta piirakkakilpailussa menestymisen salaisuudet.

Karjalan Liiton Kesäjuh-

lien perinteeksi muodostunut piirakkakisa kokoaa piirakantekijöitä aina 5-vuotiaista alkaen, yläikärajaa ei ole. VIP-kisa on kutsukisa, jonka tänä vuonna voitti Karjalan Liiton kunniajäsen Sulo Maanonen.

Jokaisella kilpailijalla on edessään valmiina taikina ja suolaamaton ohrapuuro ja perunamuusi. Siitä lähtee kisa!

Piirakkakisassa miteltiin seitsemässä sarjassa. Kolme tuomaria kiertelivät aktiivisesti piirakan tekijöiden keskuudessa tarkassa arviointityössään.

- Kaikki arvioivat kaikkia ja sen jälkeen pidetään juryn palaveri, kertoi tuomari Juhani Forsberg, joka vuonna 2010 on valittu liiton 28. piirakkamestariksi.

Sami Saarnion edessä on jo 10 valmista ohrapiiirakkaa, perunapiirakat ovat vielä tekeillä. Saarnion perheestä kilpailuun osallistuivat myös pojat Ilkka ja Sauli. Ilkka voitti 5-8 -vuotiaiden poikien sarjan ja isovelji Sauli 8-10 -vuotiaiden poikien sarjan. Isä Sami tuli miesten sarjassa kolmanneksi.

- Tämä on minulle ja pojille perinne. Kerran vuodessa tullaan tänne. Kehittymistäkin on vuosien varrella tapahtunut, toteaa Sami Saarnio rypyttäessään viimeisiä perunapiirakoita. Sami itse on helsinkiläinen, isoäidin sukujuuret ovat Viipurissa, vaimon suku on Kurkijoelta.

Kurkijoki-Seuran puheenjohtaja Sakari Karsila myhäilee vieressä, kun sisaren tyttären lapset Sofia ja Claudia syövät kisan jälkeen leipomiaan piirakoita sormet

ja osin kasvotkin rasvassa. – Hyvältä maistuu, kommentoi paistoksiaan sarjansa voittanut Sofia, joka pitää enemmän perunapiirakoista. Claudia tuli kisassa toiseksi.

Mikä sitten on tuomareiden suhde piirakoihin?

- Kylällämme asui paljon karjalaisia, itse olen hämäläinen, kertoo Tuomo Reini. – Jo lapsena tutustuin sitä kautta piirakoihin. Leipomoalalla olen ollut 40 vuotta ja niinä vuosina on tullut rypyttettyä piirakoita tosi paljon, muistelee sittemmin tuotteiden kehitystyöhön siirtynyt Reini, joka sai piirakkamestarin arvonimen 1990-luvulla.

Juhani Forsberg kertoo

Juhani Forsberg ja Tuomo Reini, kaksi piirakkakisojen kolmesta tuomarista. – Kilpailusta löytyy myös leikkimielisyyttä, hymyilee Tuomo Reini.

olevansa eläkkeellä papin virasta ja harrastuksenaan toteuttavansa jopa satojen henkilöiden pitoja. – Olen itse

syntynyt Vpl. Pyhäjärvellä ja säilyttänyt äidin karjalaisen perinteen, hän kertoo.

Helena Sulavuori

Sami Saarniolla on perunapiirakat vielä tekemättä, ohrapiiirakat odottavat jo paistamista.

Sofia (vas.) ja Claudia Vesanen tulivat kilpailuun Kuopiosta asti. Kisan jälkeen omatekoiset herkut maistuvat.

Kurkijoen 65. Pitäjäjuhlrat

13.-14.8.2011
Loimaan yhteiskoululla

Lauantaina 13.8.

Iltapäivällä mahdollisuus sukuseurojen ja muiden ryhmien kokoontumiseen koulun tiloissa (kts. ilmoituksen alaosa)

klo 12-17.30 kiertoajelu Kurkijokea Loimaalla (kts. erillinen ilmoitus)

klo 17-19 ruokailumahdollisuus koululla

klo 19.00 Muistojen iltamat (10 €)

- ohjelmassa mm.
- juontaja kotiseutuneuvos Eino Vepsä
 - "Uljaista urhoja vai kuinka?", Salon Seudun Karjalaiset Wilmat
 - lauluryhmä Evakot
 - tanssit: Duo Särkkä

Sukuseurojen ja ryhmien kokoukset

Sukuseuroilla ja muilla ryhmillä on mahdollisuus kokoontua lauantaina iltapäivällä koulutiloissa. Ilmoita ennakkoon toimitukseen ryhmäsi kokoontumisesta ja osallistujien lukumäärästä.

Sunnuntaina 14.8.

klo 10.00 Messu Loimaan kaupunginkirkossa

klo 11.30 Lounas yhteiskoululla

klo 13.00 Kurkijoen kirkosta, Aslak Sarre

klo 14.00 Päiväjuhla (10 €) ohjelmassa mm.

- Juhlapuhe, Ulla Huittinen
- Runoesitys Laura Kilpiö
- Korsukuoro
- Tuija Saura, lottalauluja
- Lotta-kirjoituskilpailun tulosten julkistaminen
- Karjalakuoro

Lapsiparkki

Viime vuotiseen tapaan toimii sunnuntain Päiväjuhlassa Lapsiparkki. 3-10-vuotiaille lapsille. Ohjelma pohjautuu karjalaisuuteen, karjalaisiin leikkeihin, lauluihin.... Tuo lapsesi juhlille kokemaan "lasten karjalaisuus".

Vetoomus

Innosta juhlille mukaan uusia henkilöitä, ota lapsenlapset tai lapset mukaan juhliin, pienimmät Lapsiparkkiin.

Jos haluat tukea juhlien järjestämistä, voit tuoda mukana arpa- ja isvoittoja.

Majoitusta voitte kysyä mm.

Loimaan evankelinen kansanopisto
02-7627217

Loimaan Seurahuone
02-76365100

Tavataan juhlilla!

Kurkijoki-Säätiö

Kalakurjet

Kiertoajelu Kurkijokea Loimaalla

VUORISEN LIIKENNE

la 13.8. klo 12.00- n. 17.30

Oppaana kotiseutuneuvos Eino Vepsä

- kokoontuminen Loimaan Osuuspankin eteen
- Koulumuseo
- Sarren kotimuseo
- Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkki
- Kurkijoki-museo
- Kurkijoki-puisto ja Kurkijokelaisten evakoiden muistomerkki
- paluu Pitäjäjuhlille Loimaan Yhteiskoululle ja OP:n eteen

Retken hinta 34 € maksetaan bussissa matkan alussa. Hinta sisältää kuljetukset, opastukset, sisäänpääsymaksut ja kahvi- ja mehutarjoilun.

Sitovat ilmoittautumiset 5.8.-12.8. välillä Vuorisen liikenteelle, puh. (02) 762 7072 tai ennen 5.8. Kurkijokelaisten toimitukseen ti, to klo 9-14, puh. 050-5213336

Retki toteutuu, jos osallistujia on vähintään 30.

Kurkijoki-Säätiö

Ilkka Kanerva oli ulkoministeriaikanaan viemässä eteenpäin suojelehan-ketta siviilihaudausmaille yhdessä venäläisten viranomaistahojen kanssa.

Päiväjuhlan kansantanssiesityksen koroografian oli luonut Rami Melin, hän vastasi myös esityksen ohjauksesta.

Karjalan Liiton Kesäjuhlat 18.-19.6.

Puhekavalkadi

- suoria otteita juhlaviikonlopun puheista

Avajaisjuhla 18.6.

Matti Puhakka Karjalan Liiton liittovaltuuston pj

... Karjalan Liitto on vaalies-
saan kulttuuriperintöömme
on pitänyt tärkeänä, että luo-
vutetulla alueella olevalle ve-
näläisväestölle kerrotaan luo-
vutetun alueen historiasta ja
sen merkityksestä evakkoon
sodan jaloista joutuneille.
Yksi tärkeä Karjalan Liiton
projekti on Vanhat Hautaus-
maat Karjalan tasavallassa
ja Leningradin oblastin alu-
eella. Tavoitteemme on, että
menetetyllä alueella olevat
karjalaisille rakkaat kirkot,
hautausmaat ja muut kult-
tuurisesti merkittävät muis-

tomerkit saadaan suojeleluun
valtiosopimuksella.

... Tavoitteenamme on saada
vanhat suomalaisten siviili-
lihautausmaat ja muut kult-
tuurihistoriallisesti meille
tärkeät muinaismuistomerkit
valtioiden välisen vastavuo-
roisen suojelusopimuksen
piiriin, kuten on sotilashau-
tausmaita koskeva vastavuo-
roinen hautausmaiden suoje-
lusopimus vuodelta 1992.

Seppo Lehtinen Kaupungin valtuuston pj

... Karjalaisten saapuessa soti-
en jälkeen Turkuun kohtasi-
vat nämä maamme itäinen
ja läntinen kulttuuri. Tämä

kohtaaminen kansakuntam-
me vaikeassa murrosvai-
heessa aiheutti varmasti al-
kuun monenlaista hankausta,
jopa törmäyksiä, turkulais-
ten ja evakoiden välillä. Hei-
mojemme luonteenpiirteet
ja tavat eivät aina osuneet
ensi sovittamalla yhteen.
Erityisesti Turun keskustan
länsipuoleisille alueille syn-
tyi karjalaisten asuinalueita,
jotka muokkasivat kaupun-
kikuvaa myös fyysisesti.

... Tämä heimojemme kohtaa-
minen myös rikastutti Turun
elämänmenoa monin muin-
kin tavoin: Useat karjalaiset
taiteilijat toivat esimerkiksi
merkittävän lisänsä kaupun-
gin kulttuurielämään.

... Voidaan siis perustellusti

Useimpien puhujien mainitseva monikulttuurisuus näkyi käytännössä. Viipurilainen folkloreryhmä Kanerva (Lybickoi) esiintyi juhlaviikonloppuna sekä kaupungilla että juhla-alueella.

sanoa, että karjalaisten tulo
Turkuun oli kaupunkimme
kehityksen kannalta positiiv-
inen asia.

Ilkka Kanerva Kansanedustaja

... Suomalaisten pyrkimys on
ollut toimia kautta aikain
tulkkina ja rauhantekijöinä
eri kulttuurien välillä maail-
massa, jossa on edelleen laa-
joja taloudellisia, poliittisia
ja sotilaallisia kiistoja. Tässä
rauhantöyssä on tarvittu kar-
jalaisuuden kaltaista elämän
ymmärtämistä.

... Karjala on paitsi elimellinen
osa Suomen ja koko Itäme-
ren taloudellista, kulttuurista
ja poliittista historiaa, niin
myös tänä päivänä taloudel-
lisesti vahvistuvaa pohjoisen
Euroopan ydinaluetta ja kai-
ken lisäksi EU:n ja Venäjän
välistä rajamaata. Tämänkin
takia Suomen tulee vaikut-
taa koko alueen myönteiseen
kehitykseen. Luovutettu
Karjala on nähtävä osana
EU:n pohjoisen ulottuvuu-
den politiikkaa.

Tähän yhteyteen kuulu-
vat myös maakauppakysy-
mykset. Käytänteet ovat nyt
epävarmoja eikä luottamus
järjestelyihin toimi. Kyse on
mielestäni periaatteellisesta
asiasta. Jos Suomesta voi
ostaa tontteja, suomalaisten
on voitava ostaa niitä myös
Venäjältä. Vastavuoroisuu-
den pitää toimia. Asiaa pi-
tää edistää paitsi Suomen
ja Venäjän kahdenkeskisillä
suhteilla, niin myös EU:n ja
Venäjän keskinäisillä järjes-
telyillä.

Markku Laukkanen Karjalan Liiton kunniapuheenjohtaja

... Karjalaiset sydänäänat ovat
suomalaisia ja eurooppalai-
sia sydänäänä. Niitä kannat-
taa kuunnella samoin kuin
kaikkia muitakin euroop-
palaisia kulttuureita. Niistä
yhdessä muodostuu se val-
taisa kulttuurien vuoksi, jo-
hon karjalaisuus voi ylpäänä
liittyä. Kansakuntana meil-
lä on paljon annettavaa eu-
rooppalaiseen yhteistyöhön
– pohjalaisina, karjalaisina,
savolaisina ja muina Suo-
men heimojen edustajina.
Voimme ja meidän tuleeikin
olla ylpeitä omista heimo-
juuristamme. Niiden varaan
olemme saaneet lapsuudesta
alkaen rakentaa oman
maailmankuvamme, jonka
merkitys aatteellisena ja
eettisenä ankkurina ylikan-
sallistuvassa maailmassa on
yhä suurempi.

... On toivottavaa, että talou-
dellinen ja poliittinen uu-
distusprosessi jatkuu Venä-
jällä, jonka rooli Euroopan
turvallisuuskehityksen kan-
nalta on olennainen. Meidän
kannaltamme ainoa tie Kar-
jala-kysymyksen ratkaisuun
on pitkään jatkuva suotuista
kehitys Euroopassa ja Venä-
jällä. Ei ole muuta tietä. Siksi
edistämme kaikkia niitä toi-
mia, joilla luodaan hyviä
edellytyksiä EU:n ja Venä-
jän yhteistyölle, olemmehan
siinä asiassa erityisasemassa
yhteisen rajamme johdosta.
Itsenäinen Suomi ja demo-
kraattinen Venäjä kohtaa-
vat aivan uudelta pohjalta
yhdentyvässä Euroopassa.
Avoimien keskustelujen

ja neuvottelujen kautta on
mahdollista saada aikaan
uusia myönteisiä avauksia
maitemme välillä.

Päiväjuhla 19.6.

Rauno Saari Lounais-Suomen aluehallintoviraston ylijohtaja

... Länsi-Suomi poikkesi Kar-
jalasta sosiaaliselta raken-
teeltaan. "Kaikki lauhkeus,
selvyys ja vilpittömyys,
jota mahdollisesti voidaan
havaita Suomen luontees-
sa, on perintöä karjalaisista;
kaikki yksivakaisuus, hiljai-
suus ja jurous kansassamme
ovat hämäläisiltä perittyä",
kirjoitti Sakari Topelius ai-
kanaan.

... Karjalaisen identiteetin jous-
tavuus, johon Sakari Topeli-
us viittasi, on karjalaisuuden
elinvoiman tae. Erityisen
voimakas on karjalainen
maakuntaidentiteetti. Se on
erikoislaatuista myös siksi,
että se on nyt maakuntaiden-
titeettiä ilman maakuntaa. Ei
ole konkreettista aluetta. On
muistot.

... Karjalaiset ovat olleet sel-
viytyjiä. Karjalainen kult-
tuuri koetaan tänä päivänä
yleisesti positiivisena ja ve-
tovoimaisena.

Paavo Väyrynen Kansanedustaja, valtiotieteen maisteri

... Tasavallan presidentti Urho

Jatkuu sivulla 8

Turun Metsänkävijäin soittokunta aloitti sunnuntain Päiväjuhlan vesisateessa.

Kulkijoita Karjalaisella torilla

Karjalaisella torilla oli monenlaista kulkijaa. Kurkijo-
ki-Säätiön myyntipöydän ääressä pistäytyi Aht-Jalmar
Pakkanen, joka oli valmistautumassa matkalle Lumi-
vaaraan. Tuleva matka oman suvun haudalle ja sinne
muistomerkin pystyttäminen kirjottivat miehen kynän
kirjoittamaan tulevalle tapahtumalle oodin.

Oodi ristinpuulle

*Simpeleeltä soitto tuli
siitäpä syömmeini sulii!
Maanantaina 20.6.2011
matka alkaa kohden
Lumivaaraa Kumolan Räkämäke.
Siell' myö Kuisminin siskokset
Maire, Mirja, Martta sekä muut
yhes isovanhempain hauan
ison kuusen juureen
ristin paamme.*

Aht-Jalmar Pakkanen

*Aht-Jalmar Pakkanen rinta-
pielestä löytyy Lumivaara-
merkki ja t-paidassa on
kannatusta jääkiekkoseura
Ducks'lle, jossa Teemu Se-
länne pelaa. –Teen samoja
vapaaehtoisuushommia Teemu
Selänteen äidin kanssa, mies
toteaa.*

Lyylin lottapuvusta löytyvät Kurkijoen suojeluskunnan merkit hihanauhasta ja esiliinan taskun suusta.

Lyyli 100 v. kurkijokelaisen naisen elämää

Tänä vuonna Kurkijokimuseon kesänäyttely kulkee 100-vuotiaan Lyylin rinnalla hänen vaihtelevalla elämäntaipaleellaan. Lyylin elämä kulkee mutkien kautta Kurkijoelta Pöytyälle.

Näyttelyn suunnittelivat alunperin Pirkko Riikonen ja Lyylin Riittä-tytär 100-vuotissyntymäpäiville viime syysksi. Nyt he tuovat sen nähtäväksemme museoon.

Lapsuus Aromäessä

Lyyli Tirri o.s. Hartikka syntyi 26.8.1910 Kurkijoen Aromäen kylässä maanviljelijä Pekka Hartikan ja

vaimonsa Helena Hartikan o.s. Kiiski kolmantena tyttärenä. Vanhin tytär oli kuollut jo pienenä.

Lyyli vietti turvallisen ja

onnellisen lapsuuden yhdessä Maija-siskon kanssa. Perheeseen kuuluivat myös iso-vanhemmat Juhana ja Maria Hartikka, sekä setä Juhana Hartikka ja myöhemmin myös sedän vaimo Lyydi-täti ja serkut Salme, Sirkka ja Terttu. Kansakouluun oli matkaa 45 km:a. Lyyli osallistui myös Aromäen nuorisoseuran toimintaan. Lahden Kansanopiston Lyyli kävi 1928.

Lottatyö tuli tutuksi jo nuorena Aromäellä ja siihen osallistuminen jatkui Otsanlahdella naimisiinmenon jälkeen. Lyyli oli sodan al-

la Lotta-Svärd-kyläosaston puheenjohtaja ja vastuussa Raikkuun patterin muonituksesta talvisodan alettua marraskuussa 1939.

Miniäksi Otsanlahdelle

Heinäkuussa 1932 Lyyli meni naimisiin Kurkijoen Otsanlahden kylästä kotoisin olevan Jaakko Tirrin kanssa ja muutti miehensä kotitaloon miniäksi.

Appi oli suntio Heikki Tirri, anoppi Katri Tirri o.s. Jussilainen. Perheeseen kuului myös Jaakon nuorempi veli Heikki Tirri ja myöhemmin hänen vaimonsa Katri Tirri o.s. Siira ja heidän lapsensa Pekka, Pirkko, Markku ja Erkki.

Ennen sotaa Kurkijoella syntyivät tyttäret Leena ja Eeva, sodan jälkeen Ilmajoella Riitta.

Marttayhdistys toimi viireästi Kurkijoella ja Lyyli oli nuoresta asti mukana. Lyylin äiti ja mummo olivat olleet perustamassa yhdistystä ja myös Lyylin anoppi osallistui aktiivisesti marttatyöhön.

Evakkoon ja evakosta Pöytyälle

Ensimmäinen evakkomatka kulki Parikkalan, Savonlinnan ja Savitaipaleen kautta Keski-Suomeen Laukaalle, ensin Mattilan taloon ja keväällä 1941 metsäyhtiöltä vuokratulle maatilalle Metsoniemeen. Kun kylvöt keväällä 1941 oli saatu tehtyä, tuli miehille käsky lähteä sotaan ja kaikki tilan työt jäivät naisten harteille. Heikki ja Katri Tirri o.s. Siira olivat menneet naimisiin syksyllä 1940.

Appiukko kuoli syksyllä 1941 ja hänet voitiin haudata takaisin vallatulle Kurkijoelle. Keväällä 1942 palattiin Kurkijoelle ja aloitettiin mahdollisuuksien mukaan entinen elämä. Kuitenkin jouduttiin lähtemään uudelleen evakkoon syksyllä 1944. Tällä kertaa sijoituspaikka oli Ilmajoki Pohjanmaalla.

Ilmajoelta muutettiin heinäkuussa 1946 Pöytyälle, sillä Jaakko oli nimetty Maanlunastuslautakuntaan karjalaisten edustajana ja toimipiste oli Riihikoskella.

Oma maatila saatiin ostettua Karinaisten Rahkiosta keväällä 1947 ja oltiin tyytyväisiä, että päästiin omiin oloihin, pois toisten nurkista. Paikkakuntalaisiin naapureihin oli hyvät suhteet mutta tärkeimpiä olivat sukulaiset ja entiset kurkijokelaiset naapurit.

Aviomies Jaakko Tirri kuoli keväällä 1990 ja Lyyli muutti Kyröön kerrostaloasuntoon. Kyrön Seudun Karjalaisten järjestämät tarinaillat ja retket, hyvät ystävät ja naapurit tekivät tästäkin uudesta elämänvaiheesta hyvän.

Syksyllä 2010 Lyyli pääsi 100-vuotislahjana muuttamaan Kyrön keskustassa sijaitsevaan palvelutalo Kotikarpaloon turvalliseen hoitoon ja huolenpitoon.

Lyylin elämää on valotettu paitsi tekstein myös lukuisin valokuvin, todistuksin ja värssyin. Onpa mukana myös Lyylin lottapuku ja muuta esineistöä.

Näyttely on avoinna koko kesän keskiviikkoisin, lauantaisin ja sunnuntaisin klo 12-16 Kurkijokimuseolla Kojonperässä.

Jatkoa sivulta 7

Kekkoselle Karjala oli sydämen asia. Historiantutkimus on osoittanut, että hän teki jopa uhkarohkeita aloitteita aluejärjestelyjen aikaansaamiseksi. Saimaan kanavan vuokraaminenkin liittyi Kekkosen pyrkimyksiin saada ainakin osa Karjalasta palautetuksi Suomelle.

... Oliko missään vaiheessa todellista mahdollisuutta siihen, että ainakin osa Karjalasta olisi voinut palautua Suomelle? Mielestäni se mahdollisuus olisi

ollut olemassa, jos Nikita Hruschtshev olisi saanut jatkaa pidempään Neuvostoliiton johdossa. Toisaalta yksi syy Hruschtshevin kaatumiseen oli läheinen suhde Kekkoseen ja myöntävyyssyys hänen toivomuksiaan kohtaan.

Mitä enemmän aikaa on kulunut, sitä vaikeammaksi Karjalan palauttaminen on käynyt. Menetetetyt alueet on liitetty yhä tiiviimmin Neuvostoliittoon ja Venäjään, ja ne ovat venäläistyneet.

Jos aluejärjestelyihin olisi Neuvostoliiton hajotessa avautunut mahdollisuus,

siihen olisi Suomen puolelta tartuttu.

Suomalaisten suhtautuminen aluemenetyksiin on perustunut sekä idealismiin että realismiin. Karjalan palauttamisesta on haaveiltu ja sen puolesta on toimittu, mutta vallitseissa oloissa mahdollisuudet tähän on ymmärretty vähäisiksi. Jos olosuhteet joskus olennaisella tavalla muuttuvat, asiaan saatetaan vielä palata.

... Siirtoväen oli erityisen vaikeaa ratkaista suhtautumistaan EU-jäsenyyteen.

Turvallisuuspoliittiset

perustelut vetosivat ymmärrettävästi niihin, jotka olivat kokeneet omakohtaisesti itäisen naapurin muodostaman uhkan. Toisaalta tiedettiin, että unioniin liittyminen tekisi Karjalan palauttamisen entistäkin vaikeammaksi. Jäsenyyden ehdoksi oli asetettu, ettei Suomi toisi tullessaan avoimia rajakysymyksiä.

Marjo Matikainen-Kallström Karjalan Liiton puheenjohtaja

Erilaiset kulttuurit kohtaa-

vat Suomessakin joka päivä, kun maahanmuuttajien määrä lisääntyy. Vastavuoroisesti suomalaisia asuu muualla maailmassa, kuka pitempään kuka lyhyempään, koken siellä joskus hyvinkin erilaisen yhteiskunnan. Samalla teema viittaa tietysti karjalaisen kulttuurin ja paikallisen kulttuurin kohtaamiseen eri puolilla Suomea.

... Yksi tärkeä puheenaihe meillä on ollut koko Liittomme elinajan: Karjalakysymys, Karjala-mahdollisuus, palautuskeskustelu.

Rakkaalla lapsella on ollut monta nimeä. Karjalan Liitolta on asiaan selvä kanta: Liitto ei ensinnäkään missään tapauksessa halua estää Karjalan palautusta koskevaa keskustelua, siihen karjalaisilla on oikeus. Toiseksi asian virallinen hoito kuuluu maan hallitukselle ja me kannatamme Suomen valtion virallista linjaa. Tosin ne valtiolliset tahot, jotka voisivat asiasta virallisesti keskustella ja neuvotella, ovat kuitenkin vaienneet. Karjalan palautuksesta he puhuvat korkeintaan juhlapuheissa.

Matti Merta entisöidyn vm. 1943 piikkipyörä - Fordson Majorin edessä. Noin kymmenen vuotta sitten Matti toi traktorin ruosteisina osina työpajaansa kahdessa kärrykuormassa ja työn tuloksena kuvassa näkyy täysin toimiva kone.

Masinistipäivät Loimaan Haaralla 22.–23.7.

Loimaan 4H yhdistys ja Loimaan Pienviljelijäyhdistys yhdessä Matti Merran kanssa ovat jälleen valmistelemassa masinistiviikonloppua Loimaalla.

Merran pihapiirissä kävellessäni jostakin alkaa kuulua kolketta ja työkalujen kolinaa. Merran Matti työpajassaan on viimeistelemässä viimeistä hankintaansa ja hienosti kunnostettua vanhaa Zetor- traktoria. Talven aikana se on uudelleen kasattu ja maalattu entistä ehompaan kuntoon ja odottaa nyt ensiesittelyään Masinistipäivien aikana Merran pihapiirissä.

Perjantaina 22.7. Loimaan torin ympäristössä on traktorimarssi, johon osallistuu kymmeniä vanhoja traktoreita. Marssiin voivat osallistua kaikki vanhat ja entisöidyt traktorit. Ennakoilmoittautuminen Matille

on välttämätöntä lupa-asioiden ym seikkojen vuoksi.

Aikaisemmin käytännön mukaisesti varsinainen masinistipäivä on lauantaina 23.7. Silloin erityisesti perheen miesväelle luvassa on monenlaista katseltavaa ja ihailtavaa. Kyntönäytös vanhoilla traktoreilla on taatusti kiinnostavaa nähtävää. Niin ikään luvassa on traktorinäyttely, kymmeniä maamooottoreita puksuttamassa ja monenlaisten muiden maataloudessa käytettävien koneiden esittelyä.

Perheen naisväkeä eikä lapsia ole myöskään unohdettu, sillä luvassa on kiinnostavia työnäytöksiä ja huumoripitoisia kilpailuja. Entiseen malliin myös pelimannimusiikkia on tarjolla.

Uutena on köydenvetokilpailu, jonka tarkoituksena on köydestä vetämällä saada traktori liikkeelle. Tähän

kilpailuun läsnäolijat voivat osallistua omassa sarjassaan naisille ja miehille. Masinistipäivän aikana nähdään kiinnostavia tuote-esittelyjä ja eri myyntipisteistä mukaansa voi ostaa saunavihtoja sekä monenlaisia muita perinteisiä taitavien käsien tuotteita.

Päivän vaihtuessa illaksi Merran suulissa pidetään tanssit pelimannimusiikin säestyksellä. Viime kertoina masinistipäivään ja tansseihin on osallistunut yleisöä satamäärin, joten silloin koneiden katselmuksen lomassa mukavaa on myös tavata tuttuja ja vaihtaa kuulumisia.

Ennakoilmoittautumisen traktorimarssiin ja kyntönäytökseen Matti Merralle puh. 0400-797707.

*Teksti ja kuva:
Jaakko Taitonen*

Haasteltiin ja päätettiin Hiitolan Pitäjäseuran toimiva naistoimikunta

Hiitolan Pitäjäseuran nais-toimikunta kokoontuu kerran vuodessa suunnittelemaan kuluvan vuoden tapahtumia ja niihin liittyviä tarjoiluja. Sen lisäksi naiset järjestävät vuoden aikana erilaisia tilaisuuksia, esimerkiksi käsityötapahtumia. Seuran tarinailtojen tarjoilut suunnitellaan myös naistoimikunnan toimesta.

Seuran suurin tapahtuma, Hiitolan pitäjäjuhlat elokuussa, työllistää eniten seuran naisia monine tarjoiluineen. Hiitolan pitäjäjuhlat ovat tänä vuonna 6.-7. elokuuta. Lauantain päivä tapahtumaan naiset järjestävät kahvitarjoilun. Sunnuntaina on pääjuhlan vuoro ja silloin naisväellä onkin todella kiireinen päivä. Sunnuntaina juhlayleisölle on tarjolla kirkkokahvit/keittolounas ja juhlan väliajalla karjalanpiirakka/täytekakukahvit.

Naistoimikunnan palave-

riin kokoontuu keskimäärin 10–15 aktiivista Hiitolan Pitäjäseuran jäsentä. Naiset päättävät yhdessä esimerkiksi tarjottavien tuotteiden hinnat. Hiitolan Pitäjäseura maksaa kustannukset ja työ tehdään harrastuksen pohjalta. Kustannusten korvaus on välttämätöntä, koska leipominen tuottaa kustannuksia ja niiden jakautuminen muutamille henkilöille ei ole oikeudenmukaista. Sähkö on nykyään kallista ja tarvikkeiden hinnatkin ovat aina kohonneet. Sähkölaskussa kyllä huomaa, milloin on paistettu piiraita.

Tarinailtojen ”kahvitajat” sovitaan vuodeksi eteenpäin ja jokainen ryhmä saa sopia tarjottavat keskenään. Nykyään juomme kahvit kertakäyttöastioista ja se helpottaa naisten työtä keittiössä. Leena hankkii mikit ja muut tarvikkeet seuramme kaappiin ja jokainen työryhmä tuo tarjottavat

tullessaan.

Naistoimikunnassa huomioidaan naisten erilaiset mahdollisuudet osallistua seuran toimintaan. Osalla on jo liikuntarajoitteisuutta, mutta pystyvät kuitenkin esimerkiksi tekemään karjalanpiirakoita. Lisäksi on huomioitava, että naistoimikunta on muutakin kuin leipomista.

Erilaisten tapahtumien organisointi ja ohjaus kuuluvat myös osaavien naisten toimintaan.

Tulevaisuuden haasteena on saada naisten toimintaan uutta virtaa. Seuramme jäsenmäärä on kyllä lisääntynyt, mutta aktiivisten toimijoiden määrä ei ole lisääntynyt ja keski-ikä vain nousee. Työn osittainen ulkoistaminen on ollut keskusteluiden aiheena ja tulevaisuudessa varmasti sitä pohditaan vakavasti, ainakin Hiitolan Pitäjäjuhlien osalta.

Leena Peltomaa, Pori

Hiitolan Pitäjäseuran hallituksen jäsen ja naistoimikunnan vetäjä.

Olen juuriltani satakuntalais-karjalainen. Isäni, Matti Ahokas, on syntynyt Hiitolan Mustolan kylässä, Sopella. Hänen vanhempansa olivat Ester ja Eino Ahokas. Ester, o.s. Huuhka, oli kotoisin Haukkavaarasta. Äitini Helena, o.s. Leppälä on Nakkilasta, mutta iloisen ja positiivisen luonteensa vuoksi sopeutuu karjalaiseen heimoon täydellisesti.

Olen kasvanut Porin Pinomäessä karjalaisen isovanhempieni ja naapureiden keskuudessa. Lisäksi lähes kaikki luokkatoverini olivat evakkoperheiden jälkeläisiä. Kyläsämme vaalittiin karjalaisia perinteitä mm. virpomalla. Karjalaisuus oli luonnollinen osa lapsuuttani.

Olen naimisissa Tarmo Peltomaan kanssa ja meillä on kaksi aikuista lasta. Työni on sai-

raanhoitajana Satakunnan keskussairaalan Sydänyksikössä. Tarmo toimii aktiivisesti lauluryhmä Evakoissa.

Olen kuulunut Hiitolan Pitäjäseuran hallitukseen vuodesta 2005 ja tällä hetkellä toimin naistoimikunnan vetäjänä.

Olen ollut kotiseutumatkalla kolme kertaa. Nämä matkat ovat olleet tunteikkaita, mutta myös antaneet surua sydämeen. Minua on erityisesti harmittanut Venäjän suhtautuminen kirkkoihin ja hautausmaihin sekä hyvän viljelysmaan halveksiminen. Ihanin muisto Karjalan matkalla oli uintiretki Sotkulammella, siinä puhtaassa ja kirkkaassa vedessä isäni lapsuuden uintipaikassa.

Laulan ylpeänä Satakunnan laulua, mutta Karjalaisten laulu saa minut kyyneliin.

Leena Peltomaa
huolehtimassa
kahvitarjoilusta.

Viikon kuva

Suomalaisen avustuskohteen purku Kurkijoella.

Viikko sitten Kurkijoella käyneet Martti ja Saini Repo kertoivat, että suomalaisella rahoituksella rakennettua viljasiloa puretaan. Se ei ole missään vaiheessa ollut käytössä.

Myö kyll tykättii ku

Turku näytti retkeläisille parastaan

Olipa ihmeellinen kokemus nähdä kuuluisa Turun palo vuonna 1827 melkein live-nä Tuli on irti -näyttelyssä kulttuurikeskus Logomossa. Euroopan kulttuuripääkaupunkivuoden päänäyttämö Logomo on Turun päärautatieaseman lähellä sijaitsevalla, entisille veturitalleille rakennettu vuoden tapahtumien keskipiste.

Hienosti rakennettu kulttuurivuoden nimikkonäyttely tuo tulen merkillisen lähelle. Näyttelyssä kokee hyvin havainnollisesti tulen luonnontieteellisen ja kulttuurihistoriallisen tarinan ja rinnalla selviää paljon Turun historiasta. Tämä tapahtuu tiiviisti, nykyaikaisista multivideotekniikkaa ja muita hienouksia käyttävin keinoin. Elämykset ovat aikuisellekin huikeita, mutta eniten näyttely oletettavasti puhuttelee lapsia ja lapsenmielisiä.

Logomon muista näytelyistä osa vaihtuu vuoden mittaan. Meillä oli käynnillä mahdollisuus tutustua mm. tasokkaisiin valokuvanäyttelyihin Liisa ihmemaassa ja Tom of Finland, joka esittelee maailmankuulun suomalaisen homoeroottisia taidevalokuvia.

Hyvä opastus kruunaa retken annin

Kurkijoki-seuran ja Vpl.

Pyhäjärvi-seuran Turun retken ohjelma rakennettiin yhteistyössä kaupungin matkailutoiminnan pyörittävän Turku Touringin kanssa toiveittemme mukaiseksi. Lähtijöiksi ilmoittautui kaikkiaan lähes 50 henkeä, puolet kurkijokelaisia, mutta puolenkymmentä jäi viime hetken sairastumisten yms. ”rannalle”.

Meillä oli viiden ja puolen tunnin ajan mukanaamme ammattinsa taitava mainio opas Eeva Turpeinen, joka lasketteli kohteisiin liittyvät faktat ja tarinat linja-auton kierrellessä kohteissa.

Keinutuolien kokoon-tumisajo on esimerkki retkipäiväämme, toukokuun viimeiseen lauantaihin osuneista kertaluonteisista kulttuurivuoden tapahtumista, johon ”osallistuminen” katsojana oli mahdollista.

Linja-automme mateli Aurajoen itäpuoleista rantakatu, opas kertoi niin silmiemme edessä uudelleen rakenteilla olleen Myllysillan dramaattisen romahduksen historian kuin korjaustöiden etenemisenkin. Ja heti perään Turun kaupunginteatterin ohjelmiston hienouksista, Aurajoen yli liikennöivästä Föristä ja – kas vaan yks kaks vastarannan kadulla ja joen ylittävällä kävelysillalla kirkasvärisinä erottuvista, paikallaan lojuvista, ehkä 10 kiikkustuolista. Tuli siis

”nähtyä” sekin happening.

Uuden kirkkoarkkitehtuurin mestariluomus

Olimme valinneet kohteeksemme Hirvensalossa sijaitsevan, Pyhän Henrikin ekumeenisen taidekappelin. Ulkoa päin rakennusta on luonnehdittu kuparikylkiseksi kalaksi tai aaltojen vihreäksi huuhtomaksi nurin käännetyksi veneeksi. Ajatus kappelista syntyi jo vuonna 1963 abiturientti-poika Hannu Konolan aivoituksissa.

Kansalaishankkeena rakennettu kappeli vihittiin käyttöön helluntaina 2005. Sen erittäin taitavaa ja tunteisiin yksinkertaisuudellaan vetoavaa suomalaista arkkitehtuuria ovat käyneet ihastelemissa useat tuhannet arkkitehdit ympäri maailmaa ja lisäksi kymmenet tuhannet muut kävijät, turistik ja pyhiinvaeltajat. Nyt kesällä siellä oli esillä kulttuuripääkaupunkivuoteen liittyen espanjalaistaiteilijoiden teoksia.

Taidekappelin rakentaminen aloitettiin runsaan vuosikymmenen suunnitteluprosessin jälkeen. Jo ennen rakennustöiden aloittamista arkkitehti Matti Saksenahon suunnittelema rakennus sai kansainvälistä huomiota muun muassa Venetsian Biennalessa, maa-

Ekumeenisen taidekappelin hienoa akustiikkaa testattiin laulamalla *Maa on niin kaunis*. Eturivissä kurkijokelaisia vasemmalta Eila Kähävä, Osmo Hämäläinen, Leo Ristolainen ja Hanna Hämäläinen

ilman merkittävimmissä arkkitehtuurinäyttelyssä. Taiteilija Hannu Konola, kappeli-idean isä, on tehnyt korkeat lasimaalaukset alttarin sivuseinille.

Pysähdyimme oppaan ehdotuksesta kokeilemaan kirkon mainiota akustiikkaa laulaen yhdessä Maa on niin kaunis. Kurkijokelaisten retkeläisten joukossa oli useita kuorolaulun harrastajia ja siksi tuo laulutuokio, samoin kuin retken päätöskahveilla oppaalle kiitokseksi kajauttamamme Jo Karjalan kunnailla lehtii puu jäivät mieleen onnistuneen päivän yksinä kohokohtina.

Käsityöläismuseo ja muuta perinteistä Turku

Turun palolta säästynyttä alkuperäistä 1800-luvun alku-puolen Turku on nähtävillä Luostarinmäen käsityöläismuseon kortteleissa. Kisälikahvilassa, museoalueen portilla, nautimme maukasta marjapiirakoistaan ja muista leivonnaisistaan tunnetun paikan iltpäiväkahveet. Nopsajalkaisimmat ehdivät napata museo-kaupasta hauskoja tuijaisia ennen kotimatkaa.

Paljon jäi näkemättä Euroopan kulttuuripääkaupunkiksi ansioillaan kohonneen

Turun annista. Ehkä jotain ennätti nähdä kulttuuripääkaupunkivuoden tarjonnasta samalla kun osallistui Karjalaisiin kesäjuhliin 17.-19.6.2011 Turussa. Nähtyäni esitteet ja perehdyttyäni vuoden ohjelmatarjontaan leikkittelin hetken sillä herkullisella ajatuksella, että muuttaisi Turkuun asumaan

vaikka vaan huhtikuusta lokakuulle nautiskellakseen kulttuurista kummalki puolel jokke oikei olan takkaa! Saman kaltaisia aatoksia tuntui vilisevän monen retkellämme mukana olleen mielessä, kun kuunteli palautteita koetusta

Kaarina Pärssinen

Alttaripöydällä kevään kukkia ja espanjalaistaiteilijan veistos.

Retkeläisiä Hirvensalon maisemissa, vasemmalta Aila Molarius, Kaisu Raitio, Aino Pöyhönen, Liisa Koistinen, Raili Pentti ja Kari Raitio.

Ongella Loimijoella

Loimaan Seudun Karjalaseuran onkikilpailut pidettiin 29.5. Loimijoella. Osallistujia oli kaksitoista. Kokonaissaalis oli 6 kg 539 g.

Tulokset:

1. Martti Repo 2122 g
2. Seppo Kempinen 1157 g

3. Viljo savolainen 955 g
4. Pentti Kempinen 643 g
5. Lauri Veijalainen 624 g
6. Saini Repo 432 g
7. Pertti Inkinen ... 256 g
8. Terttu Veijalainen 124 g
9. Veikko Nenonen 108 g
10. Maija Levonpää 62 g
11. Pentti Julku 56 g

Onkikilpailun
mitalisti.

Kurkijoen Marttojen Aromäen -Piltolan työryhmän alkuvuoden toiminta on ollut vilkasta

Martta -toiminta käynnistyi rahastonhoitajamme Marja-Leenan kotona pidetyllä vuosikokouskatselmuksella. Marttoja oli saapunut runsaasti ja vuoden toimintaa-kin oli suunnitteilla paljon.

Ryhmän vetäjäksi valittiin edelleen Eevi, sihteeriksi Elsa ja varoista pitää edel-

leen huolen Marja-Leena.

Toimintasuunnitelmaan kirjattiin:

- marttailtoja noin kerran kuussa.

- varojen hankkimiseksi menemme Loimaan Messuille paistamaan lettuja ja vohveleita.

- rantasaunat ja uimareis-

sut aina kun jäsenet kutsuu mökkeilemään.

- yhdistyksen järjestämille retkille otamme osaa.

- vasta/vihta kurssi.

Seuraava kokoontuminen oli nuorempiin marttoihin kuuluvan Eeva-Maijan kotona Karhulassa, vähän niin kuin syntymäpäivän muiste-

Vastojen teon jälkeen maistuivat kahvit lammen rannalla.

Martat saivat hyviä vastalvihdan teko-ohjeita ja pääsivät itse tekemään omat vastansa tulevia saunakertoja varten.

loissa ja kuunnellessa esitelmää erilaisista langoista ja opastusta lankojen käytöstä eri neuloksiin.

Sitten 3 -4. huhtikuuta olimme Loimaan Messuilla paistamassa lettuja, ja loppukuussa kävimme halimassa Elsaa Koskisella, samalla pidimme ketjukoulutusta erikoisruokavalion leivonnaisista.

Eeva-Maija ja Elvi olivat leiponeet laktoosittomia ja gluteenittomia leivonnaisia ja lisäksi vielä Elsan herkut.

5. Huhtikuuta Elvi ja Eevi osallistui Alastarolla erikoisruokavalio -kurssille.

Yhdistyksen järjestämään Jokioisten "Elonkierito" retkeen osallistui ryhmästämme 5 marttaa.

20.6 olimme jo perinteeksi muodostuneella vastaan-/vihdan teko kurssilla Papisissa ja samalla pidimme siellä metsässä Liisan syntymäpäivä onnitteluhetken. Tarjoilu oli nyttikes-

tiluontoista, yllätyksenä Liisa oli tuonut suussasulavan hyytelökakun, joka teki metsäretkestä oikean juhlan. Kyllä kahvi ja herkut maistuivat, kun vielä Kemppisen nuoret miehet olivat taikoneet pitkän pöydän lammen rannalle ja pölkyt istuimiksi, niin mikä oli juhliessa ja kylpytarvikkeita mestaroidessa Riston hyvien neuvojen ja oikein kädestä pitäen ohjatussa. Kurssilaiset haluavat kiittää järjestelyistä Markkua ja Jannea.

Seuraavaksi kokoonnumme Helvin ja Helkan luona päättämässä lopullisesti Kurkijoki -juhlan muistojen illan tarjoilu, joka onkin oikea voimankokitus yhden toimintaryhmän hoidettavaksi.

Yhdistyksen järjestämään kesäretkeen Kokemäen seudulle ryhmästämme on ilmoittautunut 8 marttaa.

Eevi Kemppinen

Karjala-lauluja Vampulassa

Vampulassa vietetään perinteistä nimikkoviikkoa tänä vuonna peräti kymmenen päivän ajan. Vampula-viikko alkaa heinäkuun ensimmäisenä päivänä ja jatkuu heinäkuun kymmenenteen

päivään asti.

Viikon järjestelyistä vastaa vapaaehtoinen työryhmä, johon kuuluu eri järjestöjen edustajia. Mukana ovat muun muassa Yrittäjien, Kotiseu-

tuyhdistyksen ja tietysti Karjalaisten edustajia.

Pyrimme tarjoamaan vaihtelevaa ja monipuolista ohjelmaa. Viikon ohjelmassa on muun muassa näyttelyitä, erilaisia kilpailuja, kyykkäturna-

us, runoilta, harmonikkakonsertti Karjalatalolla, avoimet ovet yrityksissä ja paljon muuta.

Sunnuntaina 3.7. klo 19 pidetään Karjalatalo Toiviaisella lauluilta, jossa lauletaan karjalaisia laulu-

ja. Tilaisuudessa esiintyy Tarja Leijon, ja häntä säestää Juhani Koivunen. He esittävät ikivihreitä, meille niin rakkaita Karjalaiheisia lauluja. Ohjelman lomassa pistämme yhteislauluksi vaikkapa Karjalan

kunnailla tai Matalan torpan balladin sanoin. Tilaisuuteen on vapaa pääsy, ja siellä on kahvitarjoilu. Tapahtuman järjestää Vampulan Karjalaiset.

Erkki Poutanen

Tarja Leijon laulattaa karjala-talolla Vampulassa.

Escon puumerkki

ONKS TIETOO VASTAUKSET

1. Yli 2 miljoonaa hehtaaria
2. Kallavesi
3. Kun maa menee kuun ja auringon väliin.
4. Suviseurat
5. Unicef
6. Sienilaji
7. 40 000 kilometriä
8. Tallinnan
9. Oulusta
10. Seitsemäntoista kiloa

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoinna:
ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppalankatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY

AA, VT Jari Heikman
VT Kaarina Nylamo
OTM Laura Kosonen
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa
Puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

Ylioppilas Eevastiina Haavisto Kolmen vartin kurkijokelainen

Eevastiina Haavisto painoi ylioppilaslakinsa päähänsä kesäkuun alussa. Hänet valittiin myös Kurkijoki-Säätiön stipendiaatiksi Loimaan luokiosta.

Musiikallinen Eevastiina tulee puhumaan ja esiintymään Kurkijoen Pitäjäjuhliin elokuussa.

Koulutyösi on nyt päätynyt, valkolakki saatu, mitkä ovat suunnitelmiasi tulevaan lukuvuoteen, että kauemmaksi?

- Lähden opiskelemaan pois Loimaalta, yliopistoon Turkuun tai Tampereelle. Suunnitelmanani olisi valmistua matematiikan opettajaksi.

Mitkä olivat kiinnostavimpia aineita lukiossa? Miksi?

- Matematiikka on aina kiinnostanut minua. Syynä on osaksi varmaan se, että olen kokenut sen helpoksi. Olen myös kokenut kuvamataidon hyvin mieluksena, sillä taiteen välityksellä voi käyttää luovuuttaan. Musiikki on lähellä sydäntäni, mutta kouluaineena se ei ole kuulunut lempiaineisiini.

Millaisia harrastuksia sinulla on?

- Vietän paljon aikaa musiikin parissa, kuten kuunnellen ja soittaen. Vapaa-aikani piirrän ja luen myös paljon.

Millainen on sukutaustasi kurkijokelaisuuteen nähden? Millaisia muita sukujuuria sinulta löytyy?

- Äitini molemmat vanhemmat ovat Kurkijoelta

Kurkijoki-Säätiön tämän vuoden stipendiaatti Eevastiina Haavisto.

kotoisin, kuten myös isäni äiti. Isäni isä on loimaalainen. Olen siis kolmen vartin kurkijokelainen.

Millaisena koet karjalaisuuden/kurkijokelaisuuden elämässäsi?

- Karjalaisuus on suuri osa elämäniä. Se näkyy päivittäisessä elämässä esimerkiksi ruoan kautta. Olen myös pienenä viettänyt paljon aikaa kuunnellen isovanhempieni tarinoita Kurkijoesta.

Oletko käynyt Kurkijokella?

- En ole käynyt. Nykyajan Kurkijoesta minulla ei ole mielikuvaa, vaan ajatukseni Karjalasta ovat muodostuneet juuri isovanhempieni kertomuksista heidän arjestaan ja evakkoon lähdöstä.

Mikä on mottosi elämässä?

- Kaikki on mahdollista.

Musiikki on oleellinen osa Eevastiinan elämää, vaikka ammattia hän ei ole siitä suunnitellut.

Kurkijokelaisuus on voimissaan!

**Kurkijoki-isännänviiri
95 €**

Hanki upea Kurkijoki-isännänviiri vaikkapa lahjaksi.
Pituus 4 metriä
Leveys 45 cm (leveästä päästä)

Pidetään perinnettä yllä!

Nouda tai tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta:
Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. 050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi

**Kurkijokelaisen,
hiitolaisen ja karjalaisen
hengen vaalija.**

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa kuukaudessa ilmestyvä pitäjälehti!
Vuosikerta vain 39 eur. Tilattuna alle 1,70 eur/kpl.

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni ☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjekuoressa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijoki.fi

**Tilaa
Kurkijokelainen
lahjaksi**

viereisellä tilauskortilla
tai soittamalla
toimitukseen
p. 050-5213336

**Muistathan tehdä
muuttaessasi
osoitteen-
muutoksen
Kurkijokelaiselle?**

Lehti ei saa uusia osoitteita tietoonsa automaattisesti. Postista saa "Osoite muuttuu" -kortteja, jotka kulkevat ilmaiseksi.

Kurkijokelainen,
Koulukuja 7,
32200 LOIMAA
puh. 050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi

